

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 23 Maja r. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno. —

W poniedziałek, dnia 21 t. m., z uroczystością obchodzony był dzień Wysokich Imienin, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA CESARZEWICZA KONSTANTEGO PAWEŁOWICZA, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA i JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĘŻNY HELENY PAWEŁOWNY. Zrana we wszystkich kościołach odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem domy miasta były oświetlone.

Sankt-Petersburg, dnia 15 maja.

(z Gazety Sanktpetersburskiej.)

Otrzymano tu wiadomości następujące o podróży JEGO CESARSKIEJ MOŚCI: „Dziś zrana, d. 3 maja, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył przybyć do Elisabethgradu. Popsute od długich deszczów drogi bardzo utrudniły podróż. Nieprzeliczone mnóstwo ludu, zgromadzonego tu z miejsc okolicznych, ażeby oglądać NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, napętniało ulice, któremi JEGO CESARSKA MOŚĆ przejeżdżała. O godzinie trzeciej z południa CESARZ JEGOMOŚĆ raczył obejrzyć trzeci korpus rezerwowy jazdy, składający się z woysk osiedlonych 3 dywizji Kirysyerów i 15tey dywizji Ukrainskiej Ułanów, tudzież ze czterech rot konney Artylleryi. Wszystkie te woyska są w zupełnym komplecie. Wyjaśniło się pochmurne niebo, a to jedno już przyczyniło się do wspaniałości tego widoku. NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ wielce był zadowolony szykownością tych woysk i pięknością koni. Jutro tenże korpus odbędzie obrót wojskowy, po czém JEGO CESARSKA MOŚĆ wyjedzie do Woznesieńska.

WIADOMOŚCI O DZIAŁANIACH WOJENNYCH

Wyciąg z doniesień Jenerała Marszałka Polnego Hrabiego Wittgensteina, pod d. 4 maja otrzymanych przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ d. 6, w czasie bawienia NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA w mieście Tiraspolu.

Przednia straż 6go korpusu piechoty, pod naczelnictwem Jenerała majora Barona Heysmara, zajęła miasto Bukarest, d. 30 zeszłego kwietnia. Tak szybkie poruszenie, uprzedziwszy najeście nieprzyjaciela, zachowało stolicę Wołoszczyzny od spustoszenia, zamierzonego przez Turków. Mieszkańcy przyjęli woyska nasze z najwyższemi okazaniami uczuć szczerzej radości, a Metropolita Wołoszczyzny z całym Duchowieństwem spotkał je z błogosławieństwem; a potem w kościele Metropolitalnym odprawił dziękczynne do Pana Boga modły.

Twierdza Braiłow już opasana od d. 29 kwiet. i wszystkie przygotowawcze do jej szturm roboty odbywają się z pośpiechem. Artyllerya burząca przybyła d. 4 maja, a po przyjeździe JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, spodziewanego w dniu 5, zapewne już można będzie przystąpić do Naywyżey poleconey JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI szturm tej twierdzy, której garnizon, podług wszystkich zebranych wiadomości bardzo jest szczupły i z uzbrojeniem mieszkańców nie przechodzi 3,000 ludzi. Od dnia

przybliżenia się woysk naszych do Braiłowa nieprzyjacieli robił z twierdzy kilka nieznaczających wycieczek, które wszystkie były odparte z wielką jego stratą, zasługujących zaś na uwagę działań nie było.

Witebsk, dnia 2 maja.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ALEXANDRA FEDOROWNA i JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielka Xiężniczka MARYA NIKOŁAJEWNA, dziś o godzinie 12 południowej raczyły przejechać szczęśliwie przez miasto Witebsk, traktem do Mohilewa Białoruskiego. (G. S. P.)

Szktów dnia 3 maja.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ALEXANDRA FEDOROWNA dziś o godzinie 11tey raczyła przybyć do miasteczka Szktowa: po obiedzie raczyła oglądać szkołę żydowską, a potem odjechała traktem do Mohilewa, w pożądanym zdrowiu (G. S. P.)

Orsza dnia 4 maja.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ALEXANDRA FEDOROWNA w Naywyższej Swojej podróży z St. Petersburga do Odessy, raczyła uszczęśliwić tutejsze miasto przybyciem, które nastąpiło z niewymowną radością mieszkańców d. 2 maja o godzinie 7 wieczorem. Urzędnicy miasta i Obywatele oczekujący NAYJAŚNIEJSZEJ Odwiedzicielki, napętniali ulicę, którą przejeżdżać wypadało JEJ CESARSKIEJ MOŚCI. Wielka MONARCHINI, zgadując życzenia ludu, pragnącego cieszyć się widokiem, jako MATKI wiernych poddanych, pomimo dnia wilgotnego, raczyła przejeżdżać powoli przez miasto w pojeździe otwartym, i odpowiadać ukłonieniami głowie witającemu JEJ CESARSKĄ MOŚĆ ludowi. Po przybyciu zaś do stacji pocztowej, spotkana była przez P. Marszałka powiatowego Arciszewskiego i przeprowadzona do przygotowanych pokojów, które w sposób odznaczający staraniem tegoż Marszałka były meblowane, posadzki usłane kobiercami, a wejście poschodach na wyższe piętro suknem ponsowem. Gospodyni domu starozakonna, Ester Dinena, miała szczęście ofiarować chleb i sól, co zaszczytne zostało Wysokiem MONARSZEM przyjęciem miłościwem, i JEJ CESARSKA MOŚĆ raczyła mieć nocleg w tym domu. Nazajutrz o godzinie 8 zrana, nagrodziwszy gospodynią domu Dinę pierścieniem brylantowym, a posługę, od Obywateli przeznaczoną, i rotę inwalidów, która straż trzymała, szczerobliwie pieniędzmi, JEJ CESARSKA MOŚĆ raczyła wyjechać w dalszą drogę, traktem do Mohilewa, w pożądanym zdrowiu. Będąc spotykaną w mieście przez Greko-Rosyjskie i Rzymsko-Katolickie Duchowieństwo, złożone z sześciu różnych Zakonów, całować raczyła Krzyż ś. w każdym miejscu spotkania. Nayszczersze Duchowieństwa i mieszkańców miasta życzenia szczęśliwej drogi dla JEJ CESARSKIEJ MOŚCI i lat długich, towarzyszyły wyjazdowi NAYJAŚNIEJSZEJ Podróżney, a wrażenie, sprawione tym Naywyższym przejazdem w uczuciach przepełnionych wiernie-poddańskiem poświęceniem się tutejszych mieszkańców, pozostanie nazawsze dla nich niezapomnianem. (G. S. P.)

Owruć dnia 28 kwietnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielki Xiążę Michał Pawłowicz, dziś o godzinie wpół do szóstej wieczorem, raczył przybyć z Mozyrza do miasta Owruca w pożądanym zdrowiu, i w mieszkaniu Marszałka powiatowego Owruckiego, *Hołowińskiego*, raczył mieć obiad, po którym wyjechał traktem do Żytomierza. (G. S. P.)

Berdyczew dnia 2 maja.

JEGO CESARSKA MOŚĆ i JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, Wielki Xiążę Michał Pawłowicz, raczyli przybyć do miasteczka Berdyczewa; JEGO CESARSKA MOŚĆ dziś o godzinie 2 z północy, a JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ d. 29 kwietnia o godzinie 6 wieczorem; i po zmianie koni, raczyli wyjechać w dalszą drogę, w pożądanym zdrowiu. (G. S. P.)

Dubossary dnia 3 maja.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielki Xiążę Michał Pawłowicz, dziś o godzinie iszey z południa raczył przybyć do Dubossar, i po zmianie koni, udał się w dalszą drogę traktem do miasta Kiszeniawa, w pożądanym zdrowiu. (G. S. P.)

(Journal de St. Petersburg).

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, z okoliczności świeżo zawartego traktatu żeglugi, pomiędzy Rosyją a Szwecyją, raczył zaszczycić orderem s. Anny Iszey klasy P. Barona *Palmstjerna*, nadzwyczajnego Pośta i pełnomocnego ministra Króla Jmci Szwedzkiego i Norweskiego, przy Dworze JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

— Przez ukaz pod d. 11 kwietnia, wydany do Gabinetu, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ poruczył wice-prezydentowi tej administracji, Generał-porucznikowi, *Sielawinowi*, ster Gabinetu, w czasie niebytności Ministra Domu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

— Radca tajny i senator, *Wasilczykow*, został wezwany do zasiadania w pierwszym oddziale 5go departamentu Senatu.

— Przewielebny Archimandryta Cyrylli, rektor Akademii Kijowskiej, został mianowany Biskupem Wikaryuszem Metropolity Kijowskiego, na miejscu Przewielebnego *Meletego*, Biskupa Czigińskiego, który się przenosi na stolicę arcybiskupią Permską.

— W chwili swojego wyjazdu do wojska, Generał jazdy Xiążę *Trubecki* zdał Radcy tajnemu i Senatorowi, Hrabie *Chwostowi*, z potwierdzenia CESARZA JEGOMOŚCI, dyrekcyą interesów towarzystwa opieki więźni.

Naywyższy Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi, dnia 22 kwietnia w S. Petersburgu.

„Pragnąc dać wyższemu Duchownemu Zarządowi Greko-Unickiej cerkwi w Rosyji ukształcenie, zupełnie odpowiadające, tak prawdziwym potrzebom i pożytkom należących do tego wyznania poddanych Naszych, jako i zasadniczym prawom i ustawom tej cerkwi, a razem z tém okazać dowód życzliwości Naszej ku Duchowieństwu Greko-Unickiemu w ogólności i ku Dostojnemu jego Naczelnikowi Metropolicie Jozefatowi Bułhakowi, Rozkazujemy:

Iód) Dla spraw cerkwi Greko-Unickich w Rosyji, ustanowić, pod prezydencyą Metropolity tych cerkwi, osobne Greko-Unicke Duchowne Kollegium, z jednego Biskupa i jednego Archimandryty, z naznaczenia Naszego, i czterech Protorejów z wyboru Biskupów Dyecezalnych i Konsystorzów. Płaca Członków i Kancellaryi tego Kollegium, a równie i summy na dalsze jego rozchody, oznaczają się etatem, tu załączonym. Greko-Unicke Duchowne Kollegium, zawiadując sprawami tej cerkwi w Rosyji, ma troskliwie przestrzegać, ażeby ustawy jej, obrzęd służby Bożej i cały porządek cerkiewnego rządu, był zachowywany od wprowadzenia jakichkolwiek obcych, niewłaściwych Greckim obrzędowi obyczajów, na istotnej osnowie Dyplomatów 1595 roku, które położyły początek Unii.

IIre) Na kupienie domu w S. Petersburgu, dla przystoynego umieszczenia cerkwi, i dla pomieszkania Metropolity i dalszych Członków i Urzędników Greko-Unickiego Kollegium Duchownego, pżyć: Na y mi łoś ci wie y danych przez Nas temu Kollegium stu pięćdziesiąt tysięcy rubli; 2re) pieniądze, zebranych na wybudowanie cerkwi Greko-Unickiej w S. Petersburgu i tych, które będą wzięte z sprzedaży znajdujacego się na Wasiljewskim-Ostrowie w 12tej linii pod Nrem 390 domu, należacego do Departamentu Greko-Unickiego. Względem potrzebnych w tém rozporządzeń, dany przez Nas dnia dzisiejszego osobny ukaz Główno-Zarządzającemu sprawami duchownymi wyznań cudzoziemskich.

IIIcie) Zarząd Greko-Unickich Cerkwi w Rosyji, pod główną wiedzą Kollegium, polecić dwóm Zwierzchnictwom Dyecezalnym, urządziwszy przy nich Sobory Katedralne: 1szy Białoruski w mieście Połocku, gdzie przemieszkiwa Arcybiskup Połocki Greko-Unicki; 2gi Litewski, w Gubernii Grodzieńskiej, w powiecie Słonimskim, w klasztorze Greko-Unickim Żyrowickim, zwyczajnem przemieszkiwaniu Biskupa Brzeskiego tego wyznania. Przy każdym mają być Konsystorz, Seminarium i Szkoła duchowna niższa, a w Połocku nadto Duchowna Greko-Unicka Akademia. Etaty tych Konsystorzów i Szkół w których dzieci niemających Greko-Unickich kapłanów i sług cerkiewnych, powinny być wychowywane bezpłatnie, będą wślad zatem wydane. Do tych Soborów Katedralnych, dla odprawiania uroczystego nabożeństwa, dla zasiadania w Konsystorzach i dla sprawowania obowiązków w Szkołach, naznacza się po sześciu starszych i dwónastu młodszych Protorejów Sobornych. Do tego zaszczytnego stopnia będą wynoszeni z teraźniejszych Członków Kapitułnych i w powszechności z Duchowieństwa świeckiego Greko-Unickiego, godni ministrowie ołtarza, którzy doświadczeniem udowodnili poświęcenia się swojego dla Tronu i gorliwości o dobro swej Cerkwi: znakiem dystynkcyi ich stopnia będzie krzyż złoty do noszenia na piersiach, i wszyscy protorejowie, tak starsi, jako i młodszy, będą mieli osobną pensyą, prócz dochodów, które mieć mogą z danych sobie parafii. O przedsięwzięciu środków należytych, również i o czasie, dla przywiezienia do wykonania woli Naszej, względem urządzenia tych sobornych etatów, będzie dany od Nas osobny rozkaz Główno-Zarządzającemu sprawami Duchownymi obcych wyznań.

IV) Do dyecezyi Arcybiskupstwa Połockiego Greko-Unickiego przyłączyć: 1) graniczące z Białą-Rusią powiaty gubernii Mińskiej: Dziśnieński, Borysowski, Ihumeński, Bobruński, Rzeczycki, Mozyrski, 2re) przyległe do dwóch ostatnich powiatów w gubernii Wołyńskiej Owrucki, a w Kijowskiej Radomyński, i 3cie) graniczące także z Białą-Rusią w gubernii Kurlandzkiej okrąg Zelburski, gdzie znajduje się sześć cerkwi Greko-Unickich; Litewską zaś Dyecezyą Greko-Unicką złożyć z gubernii Grodzieńskiej i Wileńskiej, Obwodu Białostockiego i z cerkwi Greko-Unickich powiatów północnych gubernii Wołyńskiej. O cerkwiach tego wyznania, znajdujących się w innych powiatach tej gubernii, a równie i w Kijowskiej i w innych, Greko-Unicke Duchowne Kollegium ma zrobić osobne szczegółowe rozporządzenie, ażeby Zwierzchnictwo każdej Dyecezyi z dokładnością znało okrąg swojej władzy; Kollegium to ma także postanowić prawidła, względem oddania papierów z będących dotąd Greko-Unickich Konsystorzów Łuckiego i Wileńskiego podług przynależności do Konsystorza Litewskiego lub Białoruskiego, i przedstawić do rozpatrzenia Głównemu Zarządowi spraw duchownych obcych wyznań o naznaczeniu Biskupów Wikaryalnych w Dyecezyach. Wszystkie znajdujące się w obu Greko-Unickich Dyecezyach klasztory Bazylikańskie podlegają miejscowemu Zwierzchnictwom Dyecezalnym i Konsystorzom. Prowincjali Bazylikańscy nie inaczej

mogą czynić rozporządzenia w zarządzaniu powierzonych wiedzy swej klasztorów, i odbywać ich wizytę, jak za wiedzą i rezolucją tych Zwierzchnictw. Superyorowie klasztorów naznaczają się i zmieniają za potwierdzeniem Greko-Unickiego Kollegium Duchownego.

Vte) W każdej Dyecezyi, oprócz Seminarium i Szkół przy Soborach Katedralnych, ustanowie niższe Szkoły Duchowne w klasztorach Bazylianich, mających dostateczne do tego fundusze; o czym też dany będzie osobny rozkaz Główno-Zarządzającemu sprawami Duchownemi obcych wyznań, na oświecie opinii, przez Departament Greko-Unicki przedstawionej.

Vite) Na utrzymanie Seminarjow z projektowanymi przy nich dwiema niższymi Szkołami Duchownemi, i na dodatkowe podług etatów rozchody Konsystorzów, zasięgać sposobów z funduszy następujących, pozostających bez naznaczenia, albo dochodami swemi przewyższających teżniejsze jego potrzeby:

16d) Z funduszu, zostawionego ukazem 16 grudnia 1806 roku Katedrze Greko-Unickiej Połockiej.

2re) Z funduszu, z którego dotąd utrzymywał się znoszący się Konsystorz Wileński ze swym Suffraganem.

3cie) Z funduszu, z którego utrzymywał się znoszący się Konsystorz Łucki ze swym Suffraganem.

4te) Z funduszy klasztorów Żyrowickiego i Owruckiego, w których zostawuje się potrzebna liczba zakonników, w pierwszym dla służby cerkiewnej, a w drugim dla sprawowania obowiązków w znajdujący się tam Szkole Świeckiej i w Duchownej, która ma być założona.

O porządku zarządzania temi funduszami i o rozdzieleniu ich dochodów Główny Zarząd spraw duchownych obcych wyznań, po zebraniu potrzebnych wiadomości szczegółowych, przedstawi do NASZEJ uwagi.

Etat Kollegium Duchownego Greko-Unickiego.

Prezydent, Metropolita Greko-Unickich w Rosyji cerkwi, prócz dochodów z majątkow, jako Metropolita na rok 2250 R.
Biskup, także prócz dochodów, jako Biskup 1875 R.

Archi-mandryta, prócz dochodów z Archimandryi 1200

4ch Protojerejów Sobornych, każdy po 1500 R.

Prokurator 3000 R.

Sekretarz 1500 R.

Exekutor, który jest razem Kassyerem i Archiwaryuszem 1000 R.

Na Oficjalistów Kancellaryi 4040 R.

Na rozchody Kancellaryi 500 R.

Na 3ch stróżów 540 R.

Na utrzymanie domu i reperacye w nim 2500 R.

Prokurator może zajmować i inne obowiązki.

Pozostałość z summy kancellaryjskiej zostawuje się Kollegium do rozdzielenia pomiędzy odznaczającymi się pracowitością i zdolnościami urzędnikami kancellaryynymi, za potwierdzeniem Główno-Zarządzającego sprawami duchownemi obcych wyznań.

Na autentyku własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano: „Ma być podług tego.”

St. Petersburg dnia
22 kwietnia 1828 roku.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 26 maja.

(z Kuryera Warszawskiego.)

JJWW. Jenerał piechoty Dowre (D'Auvray), i Gubernator cywilny Wołyński, Aweryn, przybyli do Warszawy.

JW. Jenerał Jazdy, Hr. Palen, przybył do Warszawy.

Czyniąc zadosyć Art. 29 Dekretu Król. z d. 29 stycznia r. b. o Banku Polskim; zgromadzenie Kupców Warsza. na posiedzeniu d. 20 b. m. odby-

tém, pod przewodnictwem Rady Stanu Prezydenta Miasta Warszawy, wybrało 6 Radców handlowych w Banku zasiadać mających, to jest: Woyc. Som-mera, Henr. Velthusena. Ferd. Sturma, Karola Szolca, Toma. Evansa, Samu. Frenkla. Instalacja Radców handlowych odbyła się w d. 25 b. m.

Oddawna istnący w tutejszej stolicy pałac Raczyńskich przy ulicy długiej, jest teraz przeznaczony na Bióra Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości. Wkrótce ukończonem będzie odnowienie głównej wystawy tego gmachu, z stosownymi godkami. (z Gaz. War.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 12 maja.

(Journal de St. Petersburg.)

Gazeta Monitor pod d. 9 maja mówiąc, o przyszłych krokach nieprzyjacielskich Rosyji przeciwko Turcyi, czyni następnę uwagę:

„Nigdy wojna z Turkami nie była przedsiębrana z większymi zasadami powodzenia. Wojsko liniowe spółubiega się z gwardyą. Z rzadką doskonałością wyćwiczone wojska, opatrzone są, jak zapewniają, na dwa lata, w ammunicye i przedmioty, mogące się zebrać na zapas. Do tych materyalnych zasad pożądanego skutku, przydać należy mocną i oświeconą wolę, kierującą działaniami, jakoteż doświadczenie, w ostatnich wojnach nabyte. Wyśledzono przyczyny, które powolnemi i niezupełnemi czyniły wypadki dawniejszych kampanij Tureckich: plan wyprawy teźniejszej podług tego jest ułożony. Rosyjanie znają swoich przeciwników: rozważali oni przez lat 6 nad wojną, którą dziś przedsiębiorą, i nad najlepszymi sposobami jej prowadzenia. Można więc rokować dla nich rychłe i stanowcze skutki.”

N I E M C Y.

Karlsruhe, dnia 9 maja.

Ciało dyplomatyczne, akredytowane przy naszym Dworze, poniosło ciężką stratę. Radca Stanu Gustaw Struve, sprawujący interessa Rosyji, który tu mieszkał przez lat 11, umarł nagle d. 6 b. m. tknięty apoplexyą nerwową. Szanowny ten starzec, którego imię ma prawo do wdzięczności i powszechnego poważenia, służył swojemu NAYJAŚNIEYSZEMU MONARSZE przez lat 47 z największym poświęceniem się i wiernością. (J. d. S. P.)

A N G L I A.

Londyn dnia 10 maja.

(Journal de St. Petersburg.)

Rozprawy względem kwestyi katolików, ciągnęły się dalej w Izbie niższej dnia 9, i żadnego nie wzięły skutku.

— Sądymy, że możemy donieść, że P. Stratford-Canning wyjedzie w przyszłym tygodniu do Korfu, dla połączenia się z ministrami: francuzkim i rosyjskim, na skutek żądania, oświadczonego naszemu rządowi, przez pośrednictwo lorda Granville.

— Dnia 14 —

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę Klarencyi wyjechał dnia 9go b. m. do Chatham, dla obejrzenia tamecznych okrętów i warstatów okrętowych, potem w podobnym celu uda się do Schernes. Towarzyszą mu admirałowie Cockburn i Gore, oraz kapitan Spencer. Słychać, iż Xiążę Kumberland, zaraz po rozstrzygnięciu sprawy Katolików w Parlamencie, wróci do stałego lądu.

Odebrany tu list ze Stambułu pod dniem 11 kwietnia donosi, iż Sułtan po pierwszey porażce wojska, swego przyymie zapewne wszystkie warunki, jakie podane zostaną.

Statek pocztowy przywiózł z Rio-Janeiro następujące postanowienie Cesarza Don Pedro: „Gdy nadeszła chwila, którą w mądrości mojej przeznaczyłem do zupełnego zrzeczenia się praw moich do Korony Portugalskiej, według postanowienia mego z dnia 3 maja 1826, i gdy czas jest dać nieobojętny dowód Narodowi Portugalskiemu, technemu zawsze naywiększą gorliwością o swoje nie-

podległość, pragnę go widzieć na zawsze odłączonym od Narodu Brezyljskiego, nad którym panować poczytuję sobie za chlębę, a to tak, aby nadał połączenie obu Państw nie mogło wcale nastąpić; przeto z własnej mojej woli i po dokładnym rozważeniu tej okoliczności, uznałem za rzecz dobrą postanowić, i niniejszemu stanowię, iż Królestwo Portugalskie zarządzane będzie imieniem kochanej córki mojej *Donna Marji IIgiej*, która już dawniej stosownie do nadanej przezemnie i zaprzysiężonej ustawy konstytucyjnej została ogłoszona Królową tego Królestwa, oświadczając wyraźnie niniejszemu, iż nie mam już żadnego prawa do korony portugalskiej i krajów do niej należących. Infant *Don Miguel*, brat mój kochany, Rejent Portugalii i Algarbii, i Namiestnik mój w tych Królestwach, każe niniejsze postanowienie ogłosić i przywieść do skutku."

"Dnia 3 marca 1828."

Powyższe postanowienie Cesarza *Don Pedro* wprowadziło interesy Portugalskie w nowe zawikłanie. Cesarz nie mógł dnia 3 marca wiedzieć o postępowaniu Infanta *Don Miguela*, brata swego, jako Rejenta w tymże czasie. Infant nie jest już Rejentem *Don Pedra*, ale owszem Rządcą Królestwa i opiekunem młodej Królowej. Anglia zawarła traktat z *Don Pedro*, a nie z córką jego. Że zaś w obecnej chwili, powyższe postanowienie *Don Pedra* musi być zapewne wiadomością w *Lisbonie*, przeto *Don Miguel* uważać się będzie za nieobowiązane do zachowania tego traktatu. Posel Brezyljski w *Londonie* wyraźnie oświadczył, iż nie będzie płacił prowizji od posyłek do Portugalskiej. Gazeta *Goniec* pisze, iż jeżeli *Don Miguel* przyjął tytuł Króla, Pan *Lamb* wyjechałby niezwłocznie z *Lisbony*, co by także Posłowie niektórych innych Mocarstw uczynili.

PORTUGALIA.

Lizbona d. 26 kwietnia.

(Journal de St. Petersburg.)

D. 20 b.m. zgromadzenie obywateli napastowało kamieniami konstytucjonistów, którzy się schronili do kawiarni *Tavares*. Ułamek ten był tylko wstępem do tego, co się gotowało na d. 25.

W dniu 24, wigilię rocznicy narodzin Królowej, wdowy, rozegrała się wieść, iż nazajutrz ma być asonada, i że Infant *Don Miguel* będzie ogłoszony Królem samowładnym: wszyscy przyjaciele porządku w najwyższej zostawali niespokojności. D. 25, wystrzały z dział dały się słyszeć ze świątyni, a nawet potem liczne patrole piechoty i jazdy, zaczęły snuć się po ulicach, które wkrótce nabite zostały gromadami osób, z przypiętymi na ramieniu kokardami błękitno-czerwonymi (kolor kokardy narodowej) i wrzeszczącymi ze wszystkich sił: *Niech żyje Król Miguel iszy! Niech żyje ten, który ma uszczęśliwić naród! Niech żyje Król samowładny!* Patrole, zamiast powściągnięcia tych okrzyków, zdawały się owszem mieć rozkaz wspierania tego gminu, który się udawał do wszystkich rejdorów, członków municypalności, aby ich sprowadzić na ratusz; gdy wszyscy byli już tam zgromadzeni, tłum domagał się wielkim wrzaskiem, iż municypalność powinna ogłosić *Don Miguela*, samowładnym Królem Portugalii; municypalność, stosując się do tego rozkazu, wysłała natychmiast deputacyą do Infanta z prośbą, w imieniu ludu, aby przyjął Koronę Portugalską.

Infant na to wezwanie tak odpowiedział: „Otrzymałszy przełożenie, podane mi przez Członków Senatu *Lisbońskiego*, jako reprezentantów tego szlachetnego i zawsze wiernego miasta, podobno mi się odpowiedzieć, że gdy własna moja dostojność i honor Narodu Portugalskiego wymaga-

ją, aby przedmioty tak ważne, jak te, które są celem rzeczonożego przełożenia były traktowane w formach prawnych, przepisanych prawami fundamentalnymi Monarchii, a nie sposobem tłumnym, którego mieliśmy nieszczęśliwy przykład w r. 1820; pewny jestem, że Senat i szlachetni mieszkańcy tego miasta, robiąc często przełożenia, w wyrazach, które jedynie przyzwolonymi być mogą, dadzą światu nowy dowód swoich dobrych uczuć, oczekując spokojnie w swych domach na środki ostateczne, które nakazać do mnie tylko należy."

Com a Real rubrica (z formułą Królewską). „Pałac Ajuda, 25 kwietnia 1828."

Municypalność, dowiedziawszy się o odpowiedzi Infanta, ułożyła akt w kształcie petycji, w celu wynurzenia życzeń ludu, a przez resztę dnia ratusz napełniony był osobami, które podpisywały. Pomiędzy osobami, które podpisały swoje życzenia z życzeniami poplestwa, znajdowało się kilku grandów królestwa, i zajmujących ważne urzędy.

W czasie tych wszystkich wypadków, siła zbrojna była nieruchomym widzem. Policya ogłosiła rozkaz, wzywający poplestwo do szanowania porządku, i trzeba oddać sprawiedliwość, iż żadnym nie dopuszczono się na osobach prywatnych nadużyć, przynajmniej, że nie podobnego nie doszło do naszej wiadomości. Wszelako, widziano na ulicy osoby, którym roztropność może pokazać, że tam nie dozwalała.

Wieczorem tłum udał się na teatr: wykrzykiwano tam: *Niech żyje Król samowładny! Niech żyje Miguel iszy!* Grano i śpiewano hymn narodowy, i, rzecz dziwna, żadnej nie było sprzeczki.

Kiedy posel angielski jechał do pałacu, powóz jego otoczyło czterech lub pięć osób z gawiezdzi, wykrzykując: *Niech żyje Król samowładny Don Miguel!*

Dziś zupełna spokojność panuje w mieście; co zaszło wczoraj snem bytć się zdaje; wszyscy rzemieślnicy spokojnie w swoich warsztatach pracują.

TURCYA.

Stambuł d. 26 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

W. Sułtan wydał nowe i surowe rozkazy względem uzbrojenia wszystkich Muzułmanów. Pod *Ruszcukiem* miało się zebrać 30,000 wojska; pod *Adryanopolem* 80,000, a pod tutejszą stolicą 100,000. Biorąc jednak miarę z rzeczywistego stanu wojska, które w okolicach tutejszej stolicy wynosi najwięcej 25,000 ludzi, można powyższą ilość wojska pod *Ruszcukiem* i *Adryanopolem* zmniejszyć na czwartą część. Płanik jenerały wyjechał już do wojska; a że kassy krajowe są wycieńczone, przeto W. Sułtan z prywatnego swego skarbu załatwia wydatki wojenne.

Słychać, iż wiadomości, które Porta odebrała z Serwii, o panującym tam duchu, nie są zaspokajające. Przywołała bawiących tu deputowanych Serwian, i oświadczyła im, aby niezwłocznie wezwali ziomeków swoich do oddania wszelkiej broni Baszy *Belgradzkiej*; Porta bowiem w obecnych okolicznościach nie może obojętnie patrzeć na uzbrajanie podległego jej ludu, którego sposób myślenia jest wątpliwy. Wtóż odpowiedziałność na *Chęcia Mitosza* i wspomnianych deputowanych za uchybienie jej rozkazom; przyrzekła jednak nie posyłać tam wojska swego podczas wojny z Rosją.

Hussan Basza udał się do *Sylstryi* z korpusem jazdy, którym dowodzić będzie tameczny Basza.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 23 Maja r. 1828 Roku.

2 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza, iż w niej będzie się sprzedawać, przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany muirowany dwupiatrowy dom Wileńskich mieszkalców żydow Wulfa Szlómowicza i Lei Leyzerowey Pinesowey, w mieście Wilnie na Koniskim rynku pod N. 1191 położony; do czego naznaczają się targi: iszy 25, 2gi 29 teraża. maja, a 3ci ostateczny d. 3 następującego lipca 1828 roku. Zatem życzący kupić, zechcą przybydź do Magistratury Powszechney Opieki w czasie na sesye przeznaczonym. Dnia 17 maja 1828 roku.

Dożywotni Członek i Kawaler Piotr Kleyst.
Sekretarz J. Solimani.
Naczelnik Stołu Guber. Sekr. Andrzejewski.

2 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza, iż w niej będzie się sprzedawać przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany muirowany dwupiatrowy dom P. Jenerałowey Fitynghofowey w M. Wilnie na Niemieckiey ulicy pod N. 375 położony, od dnia ostatniego wydrukowania w gazetach obu stolic, we cztery miesiące, i że do tego osobno naznaczone będą uprzednie terminy. Dnia 19 maja 1828 r.

Dożywotni Członek i Kawaler Kleyst.
Sekretarz J. Solimani.
Naczelnik Stołu W. Laskowski.

2 Rada Miasta Wilna, skutkiem przedpiśania zastępującego miejsce Gywilnego Gubernatora, Wileńskiego Vice Gubernatora i Kawalera Listowskiego, w dniu 19 przeszłego miesiąca apryla za N. 8,179 do siebie wyszłego, naznaczała terminy do licytacyi, na wypuszczenie w arendowną tenutę młynu mieyskiego Po-Biskupiiego, i o takowych ogłosiwszy pod dniem 27 tegoż miesiąca przez gazetę Kuryera Litewskiego i Policyą tuteyszą, wzywała z pewnemi załogami życzących; lecz kiedy w czasie tych terminów nikt nie przybył, przeto Rada Mieyska po upłynieniu takowych, powtórnie naznaczyła trzy terminy: pierwszy dnia 28; drugi dnia 29 trzeci dnia 30 i na przetarg dnia 31 idącego miesiąca maja. Na jakowe przez ninieysze ogłoszenie potrzykroć w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczające się, jeszcze raz wzywa wszystkich życzących wziąć w arendowną tenutę wyrażonego młynu mieyskiego Po-Biskupiiego z temi, aby z pewnemi załogami na Licytacyą w Ratuszu odbyć się mającą, jawili się, gdzie i punkta przedkontraktowe naydują się przygotowane: Datt na Ratuszu Wileńskim w Radzie miasta Wilna: Roku 1828 miesiąca maja 19 dnia.

Kazimierz Święcicki R. M. W.
Pism. Woytkiewicz.

3 Do Izby Skarbowey Mińskiej ninieyszem wzywają się życzący kupić na wewnętrzny w Państwie spławi użycie powalone przez byłe w 1818r. burze sosnowe drzewo, mogące się zdać na maszty; bukszpryty i inne towarne sztuki, znajdujące się w Mińskiej gubernii w skarbowych majątkach w powiatach Mińskim, Boryrowskim, Ihumeńskim, Bobruyskim, i Rzeczyckim, i oprócz Bobruyskiego powiatu, w Lubonickim i Brożskim majątku obrobionych w 1826 r. z tego powiatu 31, a z rosnącego drzew 13 masztowych, które wszystkie drzewo przez długie leżenie uległo już uszkodzeniu; targi na przedtę tego drzewa naznaczają się: pierwszy 25, 2gi 26, 3ci 25 i przetarg 26 lipca terażn. 1828 r.; w

jakowych terminach okazana będzie w Skarbowey Izbie przybywającym do targow wiadomość o ilości i mierze takowego drzewa, i warunki podług których sprzedaż odbywać się będzie. Dnia 12 maja 1828 r.

Gubernialny Leśniczy M. Sardy.
Sekretarz Hołyniewicz.

Naczelnik Stołu Adam Kamiński.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, oddany na ewikcyą Magistraturze nieruchomy majątek sukcesorów Rady Kollegialnego Pawła Brujewicza położony w Witebskiej gubernii w surażkim powiecie w majątności Alexiejewie dwornych 10, we wsiach: Małe Zaboroczne 19, Czetatisie 11, Stwołkowie 16, i Zaniedwiedkach 4, w góle 60 dusz pćci męskiey, zapisanych do rewizyi 1816 r. z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem zabudowaniem. Targi naznaczone będą na mocy ukazu Rządzącego Senatu 15 maja 1827 r. we cztery miesiące od dnia ostatniego wydrukowania tego w gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim; w jakie zaś mianowicie dni, o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszem ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, przeterminowana ewikcyą Newelskiego powiatu obywatela Bazylego Zarojana; położony w tymże powiecie we wsi Bubnowce 10 pćci męskiey dusz, zapisanych do rewizyi 1816 r. z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem zabudowaniem. Targi naznaczone będą na mocy ukazu Rządzącego Senatu 13 maja 1827 r. we cztery miesiące od dnia ostatniego wydrukowania tego w gazetach obu stolic i w Kuryerze Litewskim; w jakie zaś mianowicie dni o tem ogłoszono będzie osobno w tychże gazetach.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, przeterminowana ewikcyą Rady Kollegialnego Wawrzyńca Kossowicza, zawierająca się w muirowanym jednopiatrowym domie, z ziemią, w mieście Witebskim położonym. Dla czego naznaczono terminy do targow: teraz. 1828 r. sierpnia 24, 27 i 31.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, przeterminowana ewikcyą Witebskiego obywatela żyda Josiela Szafyty, zawierająca się w drewnianym na muirowanym fundamencie domie z ziemią, w mieście Witebskim położonym. Dla czego naznaczono terminy do targow: teraz. 1828 r. sierpnia 24, 27 i 31.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, przeterminowana ewikcyą Witebskiego obywatela żyda Afroima Ryżkiewicza; zawierająca się w muirowanym dwupiatrowym domie z ziemią w mieście Witebsku położonym. Dla czego naznaczono terminy do targow teraz. 1828 r. sierpnia 24, 27 i 31.

Buchhalter Taranczuk.

3 Od Witebskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego przez aukcyą targu, przeterminowana ewikcyą Witebskiego obywatela żyda Mowszy Wenca, zawierająca się w muirowanym

wanym dwupiętrowym domu z ziemią w mieście Witebsku położonym. Dla czego naznaczono terminy do targow teraz. 1828 r. sierpnia 24, 27 i 31. Buchhalter Taranczuk.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

1 JPP. Wincentemu Malinowskiemu b. Bur., Józefowi Bohdziewiczowi b. Ławnikowi wlewnonabywcy, Janowi Stacewiczowi, nabywcy handlu długami obciążonego, successorom Józefa Rutkowskiego, jeżeli jacy się znajdują, Maryannie Kozłowskiej z dokładem jej opiekunów, Józefowi Kozłowskiemu i jego successorom, jacy są, Stanisławowi Rymkiewiczowi Porucz., Janowi Minkiewiczowi, lub jego successorom jacy bydź mogą. Pozew przed Sąd Mag. Wileń. z cytacyi JP. Anny z Szydłowskich Kozłowskiej z dokładem jej opieki, w referencyi do Dekretu Sądu Gł. Wremiennego drugiego Departamentu w r. 1820 januaryi 27 d. ogłoszonego, oraz dalszych dowodów wynasza się i oto: zeszły Tomasz Kozłowski mąż żalcecy zawarłszy szlubne związki z żalcą nabył handel na Imbarach położony od obżałgo Malinowskiego, i tak większą część za ony, summy z wiana żalcecy delatorki i swego funduszu zapłacił, a na resztę obligi od żalcecy męża wydane były, acontto czego obżałny Malinowski, u zeszłego męża tak różnemi towarami ze sklepu, jako wapnem, cegłą i dalszemi artykułami, a u oycy żalc. różnoczasowie gotowemi pieniędzmi znaczną ilość wybrał. Co wszystko obżałny Malinowski w porachunku przyjąć przyrzekł; lecz poróżniwszy się obżałny Malinowski z zeszłym mężem żalc. tenże obżałny Malinowski, nie czyniąc porachunku, pozwał do Grodu Trockiego, i tam zamówiwszy od siebie za żalc. męża adwokata, podstępnie otrzymał w r. 1807 xbra 18 dnia Dekret rekognoskujący zaocznie nadpłaconą pretensyą. Tak będąc zakłócony zeszły mąż żalcecy chciał obżałnemu Malinowskiemu handel zwrócić, ale gdy na to obżałny Malinowski nie przystał; przymuszony był wyprzedać handel zeszłemu Józefowi Rutkowskiemu; lecz że zeszły Rutkowski gotowej summy nie miał; w teyże dacie wybywszy swą posesyą zaliczył zeszłemu mężowi pieniądze, jako we żalc. ze swym mężem obżałnemu Malinowskiemu w zupełności po uczynionym rozrachunku opłacili, na pozostałą ilość w roku 1808 marca d. z zeszły Rutkowski za zezwoleniem męża w bonifikatę wniosku i wiana, wydał oblig na imie żalcecy lub okaziciela, a obżałny Malinowski w teyże dacie 1808 roku marca 2 d. zeszłemu Kozłowskiemu mężowi wydał kwietacyą, która w czasie namowy w Magistracie zaginęła, oczém obżałny Stacewicz pod Juramentem poświadczyć powinien, jak pieniądze dla opłaty obżałnemu Malinowskiemu złożone były na stole i kilkokrotnie otém sam mówił Winnickiemu. Obżałny Malinowski opatrzywszy sobie pomyslną porę w dniu 2 julii 1808 roku, gdy mąż żalcecy był bez nadziei życia, i leżał w chorobie, sprowadziwszy urzędnika pisarza Ziem. Romanowicza przybył dla zatradowania karczmy z dworkami na Snipiskach położoney, do dziedzictwa żalc. męża przynależących, w czasie jakowey exekucyi, uprosiła do siebie Wiszniewskiego dla okazania kwietacyi, i przed schodzącym na tradycyą urzędnikiem; lecz U-

rzędnik na pomienioną kwietacyą składaną nie uważając, nie wspomniął nawet o oney, a karczmę z dworkami i wszelką ruchomością na rzecz obżałgo Malinowskiego zatradował, którą obżałny Malinowski w ciągu swey posesyi zfrymarczył, i że dom pod N. 946 będący zwiedził, też poświadczył, ale i na tem nie dosyć. Obżałowany Malinowski zformowawszy niejakiś dokument bez daty, z pieczętarstwem w inney rzeczy napisanym, niewiadomo komu wydany, i zupełnie do inney rzeczy służący, którego nigdy ani żalca ani jej mąż niepodpisywali, i pieczętarzy do niego nie prosili, a nawet Rymkiewicza i nie znali, idąc zmównie z debitorem Rutkowskim, tajemnie uczynili kondyktową tradycyą, zajmując żalc. Delta oblig zupełnie nie należny, dla ubarwienia kondyktu, oraz bonifikacyą Rutkowskiego za zmwę utrzymywaną, różne detrunkaty, kwietacyą i obligi poformowali, a tym sposobem zeszłego Rutkowskiego niedoświadczonego w interessach omamiając, przyrzekł jemu wexel. żalc. Dela wydany a zuaydujący się w zastawie w ówczas u Sowietnika Tarnowskiego wykupiwszy powrócić. I tym sposobem na rzecz zatradowanego kondyktowie tajemnie wexlu w zastawie będącego, wymógł oblig od tegoż Rutkowskiego na summę rubli sr. 788; między tém mąż żalcecy Delato: dni życia ukończył, a żałującą Delatorkę bez najmniejszego wydziału acz mającą za wiano na obligu przez Rutkowskiego wydanym oparcie, z domu wygnano. Zaś obżałny Malinowski kusił się o oblig żałującemu służący, wykupić, ale napróżno była tentacya, żalca po uchybionym terminie zaoblatowawszy wexel pod assistencyą swego oycy, pozwała za onym przed Sąd Magistratu, gdzie pierwszy krok dowiedziała się o fakcyi obżałgo Malinowskiego: albowiem obżałny Malinowski przelawszy oblig Rutkowskiego obżałnemu Bohdziewiczowi, podburzył jeszcze uzurpatora i opieki nad siostrą zeszłego żalc. męża, iżby tym sposobem mógł interes fakcyi zaćmnąć: w porządku czego Magistrat decydował kopią spraw i komportacyą jakowa przez włoka obżałnemu Malinowskiemu posłuszyła do uskutecznienia swych zamiarów, i na mocy porządanej przez obżałgo Malinowskiego przysięgi do jakowey nie miał bydź przez Sąd dopuszczonym dla zaszytych w wyższej instancyi wyroków, na mocy przysięgi zaofiarowaney, skassowany został żalc. dowód. Lubo założoną apellacyą dopuścił, wszelako exekucyi dekretu nie wstrzymał, a tym powodem obżałny Malinowski i Bohdziewicz zagnlili zeszłego Rutkowskiego do płacenia sobie, i prócz wziętych pieniędzy w gotowym groszu od Rutkowskiego z wyprzedanych jatek, obżałni wszystkie towary do odpowiedzi na oblig żalc. wydane przynależne bez licytacyi i inwentacyi samowolnie zabrali i wyprzedali obżałnemu Stacewiczowi. Tak więc obżałny Malinowski kilkakroć odbierając satysfakcyą zajedną rzecz, dołożył się z obżałnym Bohdziewiczem, iż nim sprawa w Sądzie Głównym zapadła, cały majątek debitora Rutkowskiego rozszarpali, a gdy sprawa obżał. przypadła w Sądzie Główn. po uznaniu nielegalności dekretu i po dniesieniu onego, przez wyrok w roku 1820 januaryi 27 dnia zapadły, na przesądzenie do Magistratu odesłano, gdzie nakazano wszystkich wyrażonych w pozwie osob adcytować; przeto

skutkiem jakowego dekretu żałc Delat, pod asystencyą opieki adcytuiać obżałtanych pozywa i prosi przeznaczenia na pozwanych komportacyi towarow, ruchomości wszelkiej po Kozłowskiem, Rutkowskiem, kwitów, obligów, rewersów, i wszelkich tranzaktów in natura, wespół z księgami handlowemi pod przysięgą sub penis. O inwentowanie i ocenienie wszelkich artykułów samowolnie po Rutkowskiem przez Malinowskiego i Bohdziewiczza zabranych, i Stacewiczowi wybytych, dla zmassowania kapitału, o wyprzedanie takowych w porządku dosledzenia wszystkich okoliczności dekretem Sądu Głównego Departamentu 2go Wremiennego Wileńskiego 1820 roku januaryi 27 dnia zjaśnionych, oraz dla zdjęcia kalkulacyi, werefikacyi, z intrat z karczmy, dworku, sklepu, i dosledzenia szkód przez inkwizycyą, kalkulacyą i werefikacyą. O uznanie reprodukcji na Malinowskim i Bohdziewicz, kwitów, Rutkowskiemu i zesłemu mężowi żałc wydanych, jako zaginionych, a w ręku tychże bydź mogących pod juramentem, osobno zaś na Stacewiczu z rzeczy kupi towarow i sklepu tranzaktu nastalego, i kwietacyi z wypłaty za ony. O znikczemnienie wszystkich zmównych tranzaktów czynionych. O poświadczanie w dopełnieniu adcytacyi dokretem wskazyanych osób. O skasowanie tradycyi czynionych. O ukaranie za kondykta i zmówność. O znikczemnienie obligu od Rutkowskiego Malinowskiemu danego. O odmówienie Malinowskiemu przysięgi jako przez Sąd Główny pomówionemu. O zatwierdzenie dla Kozłowskiej należności od Rutkowskiego, i za oną przysądzenia na Malinowskim i Bohdziewicz. O bliższosc we wszystkim i przyjęcie dowodów. O expensa prawne na Malinowskim i Bohdziewicz r. ass. 1000 i o to co proszonym będzie.

Roku 1828 miesiaca apryla 24 dnia Wożny świadcę, iż tego pozwu kopie zgodne, z instancyi JP. Anny z Szydłowskich Kozłowskiej w asystencyi opieki czyniącej, JJPP. Wincntemu Malinowskiemu b. Burmistrzowi, Józefowi Bohdziewiczowi b. Ławnikowi, Janowi Stacewiczowi kupcowi oczewisto w ręce popodawałem, a zaś po JJPP. Józefa Rutkowskiego, Józefa Kozłowskiego lub successorów ich jeżeli jacy są, Marciaunę Kozłowską z dokładem opieki, Stanisława Rymkiewicza Porucznika, Jana Minkiewiczza lub jego successorów wskutek dekretu Magistratu Wileńskiego pozwanych, do drzwi sądowych przybiłem, oraz do Gazety Kuryera Litewskiego zamieściłem, i o rozprawie w Magistracie Wileńskim oznaymiłem. Dat ut supra.

Stanisław Parymanowski Wożny Powiatu Wileńskiego.

Roku 1828 miesiaca apryla 30 dnia. Przed Aktami Miasta Wilna stawając obecnie Wożny Stanisław Parymanowski rellacyą tego pozwu zeznał, o czém że jest w Aktach świadcę.

Ignacy Misiewicz Magist. Wileń. Regent.

Wolno drukować. Wilno dnia 19 maja 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1. Z mocy dekretu Remissyynego Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko-Grodzień. w roku 1825 miesiaca oktobra 2 dnia, w sprawie między kredytorami i pretensorami, a debitorami JW. i W. Mateuszem b. Podkomorzym ptu nowogr. i Janem b. Kapitanem w.

p. Markiewiczami zapadłego, taxę i Exdywizyą majątku Debitorow przeznaczającego, Sąd Exdywizorski w terminie z tegoż wyroku wypadającym zebrany, wszelkie czynności akcessoryynemu wyrokowaniu właściwe załatwił; Gdy wszakże dla rozmaitych wydarzeń, dotąd czynności sobie poruczoney, Sąd Exdywizorski niezaskutecznił; stosując się do żądania tak wierzycieli jako też pretensorów i debitorów przez rezolucyą swoją dnia 9 marca idącego 1828 r. zjazd ostateczny na dzień 1 8bra tegoż roku, odłożył. Ze zatem w oznaczonym terminie niezawodnie zbierze się i do oczewistego roztrząśnienia wszystkich zachodzących sporów przystąpi zapewnia, aby przeto wszyscy Kredytorowie i pretensorowie w oznaczonym czasie do urealizowania swoich należnościow przystępowali, wzywa i że na nieprzychodzących wiekništa ammissya zapisana będzie upewnia.

Prezydujący Exdywizor Felicyan Wereszczaka b. Sędzia. Ziem Pt. Nowogr.

Franciszek Pietraszewski były Sędz. Ziem. Ptu Nowogr. Exdyw.

Antoni Szpiehalski Exdywizor.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładującego Całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Urodz. Janowi Daszkiewiczowi Regen. Gran. Trock., Wincntemu Paszkiewiczowi, Tadeuszowi Sawickiemu i dalszym dłużnikom, Ewie z Bobiatyńskich Eyzemblaterowey żenie urzetelnie całość massy obowiązanej i obarczającej fundusze zmarłego męża, z dokładem opieki, Annie Jerzyney Siedziowskiej Medycyny Doktorowey i Idalij Leopoldowey Walickiej Profess. biorącym exdotacyą i wyposażenie uczestników spadku i sprawy z dokładem mężow działającym, Stanisławowi oycowi Regen. 1. Wileń. Depar., Izabelli córce jego nieletniey Surożom, successorom ś. p. Anny z Bobiatyńskich Pawlikowskiej potym Surożowey Regen. ewokacyinie zakłcającym, Annie Terpiłowskiej, Konstancyi Kawalewskiej, i Maryannie Kozielskiej z dokładem opieki czyniącym, Krystynie Kwiatkowskiej z dokładem opieki, Dominice Goreckiej z dokładem męża, Karolinie Krassowskiej z dokładem opieki, Maryannie Lachowiczowey z dokładem opieki, Wincntemu Niemieykowi, Elżbiecie Stankiewiczowey, Zuzannie Umińskiej, Maryannie Kuczewskiej, Szymonowey Kurzeckiej, Maryannie Krassowskiej, z dokładem ich opieki czyniącym, Augustynowi Chalutonowiczowi, i Starozak. Zapli Rubinkowey, Etce Mortchelowej, Herce Judelowej, Szmuyłe Leybowiczowi, Leybie Landresowi, Mortchelowi Leybowiczowi, Leybie Bobacznikowi, Leybie Szmóyle, Abramkowi Joselowiczowi, Jankielowi Szlo melowi, Eliaszowi Dawidowi Izraelowiczowi Bogusławowi, Hercykowi Joselowiczowi, Jankielowi Ickowiczowi, Leybie Abrahamowi, Szmóyle Gogutkowi, Nochymowi Boruchowiczowi, Sorce Peysachowey, Szmuyłe Hillarowi z dokładem niektórych opieki w Wilnie przemysłem trudniących się, podanym przez Obżałt. Eyzemblaterowę pretensorom do massy z pozostałości zmarłego Eyzemblatera, oraz dalszym Pretensorom jakiegokolwiek bądź imienia, nazwiska, tytułu, urzędu, rangi będącym, Pozew loco peragendo Executionis przed Sąd Mag. Wileń. z Powodz

tych nieletnich successorów zmarłego Wilhelma Eyzemblatera restauratora w Wilnie, Alexandra i Felixa synów Julii córki Eyzemblaterów i ich opiekuna Adolfa Walickiego, którzy obżali. pozywają referując się do Rezolucyow Sądu Mag. Wileń. Inwentaryą Licytacyą i Opiekę ustalających, i dzieła zaprowadzonego w tymże Sądzie, do Dekretów tegoż Mag. d. 20 maja 1827 r. i 1828. mar. 16 d. dylacyinie zaszłych, Awiżacyą i Edyktałną cytacyą sub ammissione rei determinujących, do Massy funduszu po zmarłym Eyzemblaterze do oczewistej rozprawy po bydź mogących debitorów i kredytorów, do Dekretu Grodu Wileń. 1827 r. julij 11 d. i do dalszych dowodów u Sądu złożyć się mających o to: Dla zeyścia Wilhelma Eyzemblatera Obyw. Wileńs. jak przekonywa dzieło w Mag. Wileń. będące, inwentarz pozostałości okazany przez obżal. Eyzemblaterowę podług Praw Magdebur. powinien bydź oprzysiężony, z jakiego aktu fundusza na rzecz nieletnich przez Sąd Mag. Wileń. zebrane, zabezpieczone, ulegają odpowiedzi kredytorom, gdy zaś nikt z pretensorów brać satsfakcyi po zmarłej Głowie z nieletnimi nie może i nie powinien bez uzyskania wyroku i oprzysiężenia należności, Sąd Mag. Wileńs. naczynając słusznie jednoczasową rozprawę nakazał obżalc. jednych do zrealizowania stosunków, a drugich do wypłaty w rzecz masy zawinien, powołać; lecz Obżaltni nie którzy nieli się niestaunnie, z stawającemi zaś decydowane dylacye rodzajowi Sprawy Konkursowej właściwe; z zapewnieniem sub ammissione rei oczewistej rozprawy, dla czego Załt. pozywają ostatecznie i proszą, zawarowania activitatem loci standi solutione na Kondemnaty; oprzysiężenia wierności Komportacyi co do Papierów i funduszw po zmarłym Eyzemblaterze pozostałych, o sądzenie na Obżal. Reg. Daszkiewiczu r. s. 7. za kartą r. 1816 xbr. 28 d.; na Obżal. Paszkiewiczu za skryptem r. 1818 gbra 5 d. r. s. 8, na obżal. Sawickim z pisma r. 1821 junij 28 d. ezer. zł. 20, z procentami i expensami prawnemi po r. ass. 200, z extenuacyą licytacyą funduszw i sekwestracją osob; o rozdzielenie Massy pomiędzy realnych wierzycieli, z podniesieniem stosunków nieprawych, bezdowodnych i odesłaniem osobistych zawinien Obżal. Eyzemblaterowey do ichże funduszw; z oddaniem nieletnim successorom pozostałości pod Rząd Prawey Opieki, z naznaczeniem na Edukacyą i utrzymanie się właściwych Alimentow, o pokaranie Obżal. Surożów Penami Ewokacyynemi i za nieprawy Areszt, ztąd o szkody i nawiązki z Prawa wypadające; w reszcie o zapisanie wiekuistej ammissyi niejawiającym się i Obżal. niestawiającym, o ustronienie dalszych obżalc. successorów jako wydziedziczonych od spadku, oraz oto co czasu Sprawy proszonym będzie S. M. Z.

1828 maja 16 dnia Woźny z Powodztwa nieletnich Alexandra i Felixa Braci, Julii córki Eyzemblaterów i ich opieki kopią tę Pozwu Edyktałnego współ z Aważacyą po Pretensorów do masy po zmarłym Wilhelmie Eyzemblaterze Restauratorze w Wilnie pod rządem

Mag. Wileń. zostającey, i dla wszystkich debitorów teyże masy i dla kredytorów jakiego bądź tytułu, urzędu, imienia i nazwiska do Redakcyi Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego umieszczenia z ogłoszeniem wieczney Ammissyi niejawiającym się podałem.

Woźny Powiatu Wileńskiego Karol Kwiatkowski.

Wolno drukować. Wilno dnia 15 maja 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wileńs. Radca Koll. i Kaw.

2 Leon Mass uprzywilejowany kamieniarz w Królestwie Polskim przez Kommissyą Rządową Oświecenia Narodowego, i upatentowany w sztuce swojej przez uprawę rzemieślniczą w Moskwie, przejazdem swoim z S. Petersburga i Rygi przez tutejsze miasto, w zamiarze na niejaki czas tutaj przebywania, ma honor rekomendować się Szanowney Publicznosci, wyrznięciem różnego tytułu pieczętki w kamieniu, stalu, lub innym metalu, tak w głębinie, jako też i wydatnie zrobionych, ze wszelką doskonałością; również robię wynalezione obcęg, dla naznaczenia owiec z należney do tego farby; i udzielać sposob onych użycia; a także miedziane blaszki dla znaczenia bielizny i xiąg z nieprzemijającemi farbami. Zamówienie u mnie powyższych robot, przyymuję w każdym czasie za pomierną cenę, mieszkam na rogu ulicy Niemieckiej w domie Szulca pod N. 375.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Niżej podpisany ma honor wezwać wszystkich grających w 33cią Loteryą Warszawską; aby raczyli naydaley do 3go przyszłego czerwca wymienić Bilety na piątą Klasę. Wilno dnia 19 maja 1828.

Fr. von Auer.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Niżej podpisany widzi siebie w obowiązku zawiadomić osoby mogące mieć stosunki do masy funduszw zeszlých s. p. Mikołaja i Jadwigi z Strutyńskich oraz Stanisława ich syna Graffów Manuzzych, że rozpoczynając imieniem własnym i osób w równym stopniu całego domu Dusiackiego Graffów Platerów prawne dochodzenie; należnych dla tego domu po Manuzzych spadków, tak nieprawność nastania i pomieszczenia do Akt Ziemskich Brasławskich tytuło dokumentu 1820 roku junii 21 dnia jakoby nastatego, dowodzić będą; jako też kondykta odkryję, a dostateczność odpowiedzi dla kredytorów Manuzziowskich rzetelnych wyświetle i okażę, i na ten cel w bieżącym roku apryla 25 dnia w Grodzie Wileńskim zaniósłszy oświadczenie, niniejsze w Kuryerze Litewskim podpisuję ostrzeżenie. Roku 1828 maja 21 dnia.

Graf Xawery Plater Kapitan i Kawaler.

Wolno drukować. Wilno d. 21 maja 1828 roku, Cen. Norbert Jurgiewicz.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 22 maja r. sr. 3 r. 79½ k., ezer. zł. nowy 11 r. 60 k., imperyat 37 r. 92½ kop.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 21 godz. 2½ wiecz.	27 cal. 9.3 lin.	+ 14 stopni	Zachodni	Deszcz
	d. 22 — — —	27 — 11.3 —	+ 18.25 — —	Zachodni	Pogoda
	d. 23 godz. 5 rano.	27 — 9.8 —	+ 13.75 — —	Południowy	Pochmurno